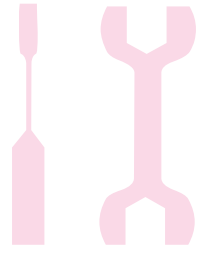

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน

การงานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ผู้เรียบเรียง

อรุณี ลิ้มศิริ กศ.บ., กศ.ม.

สกุณา หนูแก้ว วท.บ.

ผู้ตรวจ

ดร.มณฑาญจน์ ทองใย กศ.บ., กศ.ม., กศ.ด.

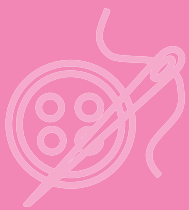
ศศิภาญจน์ ธิบรวมทรัพย์ วท.บ., กศ.ม.

โสฬส นพรัตน์ ค.บ.

บรรณาธิการ

สุระ ดามาพงษ์ กศ.บ., กศ.ม.

พีรมา สหะศักดิ์มนตรี ศศ.บ. (เกียรตินิยม)

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด

วัฒนาพานิช **สาราณราษฎร**

๒๑๖-๒๒๐ ถนนบำรุงเมือง แขวงสาราณราษฎร เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐๒ ๒๒๒ ๙๓๙๔ • ๐๒ ๒๒๒ ๕๓๓๑-๒ FAX ๐๒ ๒๒๕ ๖๕๕๖ • ๐๒ ๒๒๕ ๖๕๕๗

email: info@wpp.co.th

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน

การงานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ห้ามละเมิด ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่

ส่วนหนึ่งส่วนใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

ผู้เรียบเรียง

อรุณี ลิ้มศิริ

สกุณา หนูแก้ว

ผู้ตรวจ

ดร.มณฑาญจน์ ทองใย

ศศิภาญจน์ ธิบรรณทรัพย์

โสฬส นพรัตน์

บรรณาธิการ

สุระ ดามาพงษ์

พริ้มภา สหะศักดิ์มนตรี

ปีที่พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

พิมพ์ครั้งที่ ๑

จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม

ISBN 978-974-18-7921-2

พิมพ์ที่ บริษัท โรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด นายเรณูชัย จงพิพัฒน์สุข กรรมการผู้จัดการ

คำนำ

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่มนี้ จัดทำขึ้น ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สำหรับให้นักเรียนและครูใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีสมรรถนะสำคัญ ด้านการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทำประโยชน์ให้สังคม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิต อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่มนี้ ยึดแนวคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้หลักการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ธรรมชาติของการทำงานอาชีพ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่าง มีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยพัฒนานักเรียนแบบองค์รวมอยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการ ความคิดรวบยอด ที่เน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ (Active Learning) และการเรียนรู้ตามศักยภาพสมอง (Brain-Based Learning) เน้นการเรียนรู้ ให้ตรงกับรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles) และเน้นทักษะที่สร้างเสริมความเข้าใจที่คงทน ของนักเรียนซึ่งเป็นผลลัพธ์ปลายทางที่ต้องการให้เกิดตามหลักสูตร

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะพื้นฐานในการทำงาน การจัดการ การคิดสร้างสรรค์ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

คณะผู้จัดทำ

คำชี้แจง

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่มนี้ ได้ออกแบบ
หน่วยการเรียนรู้ให้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย

๑

ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนแต่ละชั้นปี ประกอบด้วยตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ มีรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เช่น ง ๑.๑ ป. ๒/๑ (รหัสแต่ละตัวมีความหมายดังนี้ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ๑.๑ คือ สาระที่ ๑ การดำรงชีวิตและครอบครัว มาตรฐานการเรียนรู้ข้อที่ ๑ ป. ๒/๑ คือ ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ข้อที่ ๑)

๒

สาระการเรียนรู้ เป็นขอบข่ายเนื้อหาสาระในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยมีชื่อหน่วยการเรียนรู้และหัวข้อหลักของเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้นั้น ๆ

๓

ประโยชน์จากการเรียน คือประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับหลังจากเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเขียนไว้เป็นประเด็นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้และทักษะจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๔

ลองคิด ลองตอบ เป็นคำถามหรือสถานการณ์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัยและสนใจที่จะค้นหาคำตอบ

๕

เนื้อหา ตรงตามตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้แกนกลาง โดยแบ่งเนื้อหาเป็นช่วง ๆ แล้วแทรกกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ที่พอเหมาะกับการเรียน รวมทั้งมีการนำเสนอด้วยภาพ ตาราง แผนภูมิ และแผนที่ความคิด เพื่อเป็นสื่อให้นักเรียนสร้างความคิดรวบยอดและเกิดความเข้าใจที่คงทน

๖

สาระน่ารู้ เป็นความรู้เสริมหรือเกร็ดความรู้เพื่อเพิ่มพูนให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น โดยคัดสรรเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจควรรู้

๗

แหล่งสืบค้นข้อมูล นำเสนอแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ สถานที่ บุคคล เพื่อให้ นักเรียนศึกษาค้นคว้าความรู้ที่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียนเพิ่มเติม

๘

ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา เป็นการสรุปเนื้อหาหลังจากจบหัวข้อเรื่องของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งนำเสนอเป็นผังมโนทัศน์ (Concept Map) เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้

๙

กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนได้ทดลองทำด้วยตนเองเพื่อเรียนรู้ขั้นตอนของงานและรู้จักวิธีการแก้ปัญหาในการทำงาน

๑๐

กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมที่นำความรู้ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้วมาบูรณาการในการปฏิบัติกิจกรรม

๑๑

โครงงาน เป็นการเสนอแนะหัวข้อโครงงานและแนวทางการปฏิบัติโครงงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปีของหน่วยการเรียนรู้นั้น เพื่อพัฒนาทักษะการคิด การวางแผน และการแก้ปัญหาของนักเรียน

๑๒

การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่เสนอแนะให้นักเรียนได้นำความรู้ ทักษะในการประยุกต์ความรู้ในหน่วยการเรียนรู้นั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๑๓

คำถามทบทวน เป็นคำถามเพื่อทบทวนความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาของนักเรียน

๑๔

บรรณานุกรม เป็นรายชื่อหนังสือ เอกสาร หรือเว็บไซต์ที่ใช้ค้นคว้าอ้างอิงประกอบการเขียน

๑๕

อภิธานศัพท์ เป็นการนำคำสำคัญที่แทรกอยู่ในเนื้อหา มาอธิบายและจัดเรียงตามลำดับตัวอักษรเพื่อสะดวกในการค้นคว้า

สารบัญ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง

บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในบ้าน
การทำงานด้วยตนเอง

๑

๒

๖

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

การทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัว

การช่วยเตรียมประกอบอาหาร
การกวาดบ้าน
การล้างจาน

๑๓

๑๘

๒๔

๒๙

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

เติบโตจากเมล็ด

รู้จักการเพาะเมล็ด
การเพาะเมล็ด
การดูแลแปลงเพาะกล้า

๓๔

๓๕

๔๑

๔๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

งานประดิษฐ์ของเล่นและของใช้ส่วนตัว

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานประดิษฐ์
วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ
ที่ใช้ทำงานประดิษฐ์
การประดิษฐ์ของเล่น
การประดิษฐ์ของใช้ส่วนตัว

๕๑

๕๒

๕๕

๕๙

๖๓

บรรณานุกรม

อภิธานศัพท์

๖๙

๗๐

หน่วย
การเรียนรู้ที่

๑

การทำงานเพื่อ ช่วยเหลือตนเอง

ตัวชี้วัดชั้นปี

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

๑. บอกวิธีการและประโยชน์ของการทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเองและครอบครัว (ง ๑.๑ ป. ๒/๑)
๒. ทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเองและครอบครัวอย่างปลอดภัย (ง ๑.๑ ป. ๒/๓)

ตัวชี้วัดปลายทาง

๓. ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือในการทำงานอย่างเหมาะสมกับงานและประหยัด (ง ๑.๑ ป. ๒/๒)

สาระการเรียนรู้

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง

บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในบ้าน

การทำงานด้วยตนเอง

ประโยชน์จากการเรียน

รู้และปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในบ้าน แต่งกายไปโรงเรียน จัดเก็บเสื้อผ้าและรองเท้าได้เป็นระเบียบ

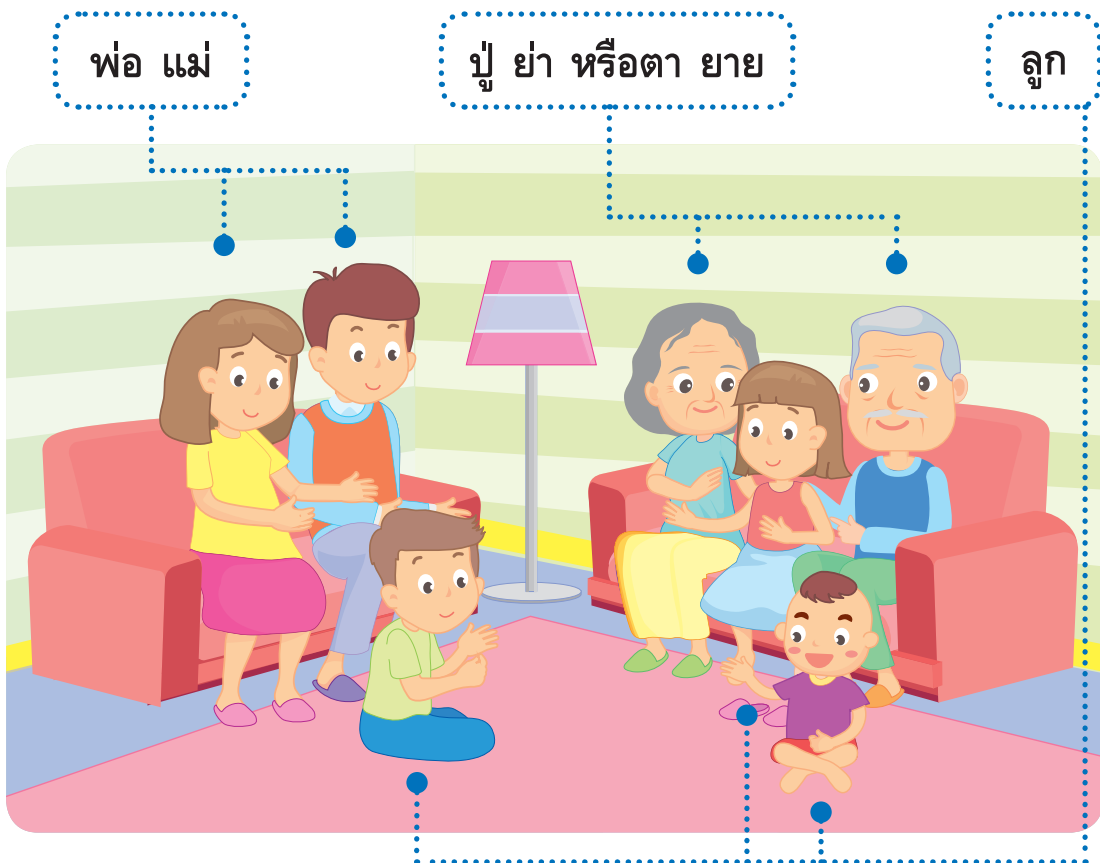
ลองคิด ลองตอบ

เมื่ออยู่ที่บ้านนักเรียนมีหน้าที่อะไรบ้าง และทำหน้าที่นั้นอย่างไร

บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในบ้าน

บ้าน คือ ที่อยู่อาศัย พักผ่อนหลับนอน เล่น รับประทานอาหาร ทำการบ้าน ดูโทรทัศน์ และช่วยป้องกันอันตรายต่าง ๆ ให้แก่เรา ซึ่งในแต่ละบ้านจะมีสมาชิกอาศัยอยู่ร่วมกันและมีหน้าที่ต่าง ๆ กัน บางบ้านมีพ่อ แม่ และลูก บางบ้านมีคนอื่น ๆ อยู่ด้วย เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา เราเรียกคนที่อยู่ในบ้านว่า สมาชิกในบ้าน

บ้านที่มีพ่อ แม่ และลูกอาศัยอยู่ร่วมกันเรียกว่า ครอบครัวเดี่ยว สำหรับบ้านที่มีพ่อ แม่ ลูก ปู่ ย่า หรือตา ยาย หรือญาติคนอื่น ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันเรียกว่า ครอบครัวขยาย

ครอบครัวขยาย

หน้าที่ของสมาชิกในบ้าน

หน้าที่ คือ สิ่งที่ต้องทำด้วยความรับผิดชอบ สมาชิกในบ้านทั้งพ่อ แม่ ลูก และญาติคนอื่น ๆ จะมีหน้าที่ที่ต้องทำแตกต่างกัน ดังนี้

พ่อ

เป็นหัวหน้าครอบครัว ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน เพื่อหาเงินมาเลี้ยงสมาชิกในครอบครัว และเลี้ยงดูให้ความรักและความอบอุ่นแก่ลูก **อบรม**สั่งสอนลูก ให้เป็นคนดี นอกจากนี้พ่อยังมีหน้าที่ทำงานบ้านตามข้อตกลงในครอบครัว

แม่

เมื่อลูกยังเล็กแม่เป็นผู้ที่เลี้ยงดูและอยู่ใกล้ชิดกับลูก มีหน้าที่คอยดูแล **อบรม**สั่งสอนลูก ให้เป็นคนดี ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ลูก และทำงานบ้านตามข้อตกลงในครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน

ลูก

เป็นศูนย์รวมความรักของพ่อแม่และมีหน้าที่ดังนี้

๑. ให้ความเคารพและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่
๒. ตั้งใจเรียนหนังสือและทำการบ้านซึ่งเป็นหน้าที่ที่สำคัญ
๓. ช่วยเหลือตนเองและช่วยทำงานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น รดน้ำต้นไม้ ล้างจาน
๔. ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและรู้จักเก็บออมเงิน
๕. รักใคร่ปรองดองกันระหว่างพี่น้องและไม่เอาเปรียบกัน

อ่านหนังสือ

ทำการบ้าน

หน้าที่ของลูก

รดน้ำต้นไม้

ล้างจาน

การช่วยเหลืองานบ้าน

งานบ้านมีหลายอย่าง เช่น การประกอบอาหาร การรีดผ้า การซักผ้า การซ่อมแซมของใช้ที่ชำรุด ซึ่งงานเหล่านี้ส่วนใหญ่พ่อแม่จะเป็นคนทำ แต่เราสามารถช่วยเหลือได้ตามกำลังความสามารถของเรา ดังนี้

๑. ช่วยทำงานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ช่วยประกอบอาหาร จัดโต๊ะอาหาร เก็บโต๊ะอาหาร ล้างจาน ถูบ้าน ปลุกต้นไม้

๒. การทำงานด้วยตนเอง เช่น แต่งกาย นำเสื้อผ้าที่ใส่แล้ว ใส่ในตะกร้าเพื่อซัก เก็บรองเท้าให้เป็นระเบียบ เป็นการช่วยเหลืองานบ้าน อย่างหนึ่ง

ช่วยแม่เก็บโต๊ะอาหาร

นำเสื้อผ้าใส่ตะกร้าเพื่อซัก

สาระน่ารู้

งานบ้านที่เราสามารถทำได้ด้วยตนเอง เช่น จัดเก็บที่นอน จัดเก็บของเล่นที่เล่นเสร็จแล้ว รดน้ำต้นไม้

แหล่งสืบค้นข้อมูล

๑. พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง
๒. หนังสือเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในบ้าน
๓. เว็บไซต์เกี่ยวกับครอบครัวไทย เช่น สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน
<https://www.saranukromthai.or.th>

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

๑. นักเรียนสำรวจจำนวนสมาชิกในบ้านของตนเอง และบอกหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน
๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานบ้านที่สามารถทำได้ แล้วสรุปเป็นแผนที่ความคิด

การทำงานด้วยตนเอง

การทำงานด้วยตนเองเป็นการทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง และแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ เช่น การแต่งกายไปโรงเรียน การหิ้ว กระเป๋านักเรียนเอง การจัดเก็บเสื้อผ้า การจัดเก็บรองเท้า

การพับผ้าเป็นงานที่เด็ก ๆ ทำได้ด้วยตนเอง

การแต่งกายไปโรงเรียน

การแต่งกาย หมายถึง การสวมใส่เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเพื่อปกปิดร่างกาย เพิ่มความอบอุ่น หรือเพื่อความสวยงาม

การแต่งกายมีหลายแบบ เมื่ออยู่บ้านเราสวมใส่เสื้อผ้าแบบสบาย ๆ สีสตามใจชอบ แต่เมื่อไปโรงเรียนเราจะต้องสวมใส่เครื่องแบบนักเรียน หรือชุดนักเรียน ซึ่งเราควรแต่งกายด้วยตนเอง เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ นอกจากนี้การแต่งกายได้เองยังทำให้เรามีความมั่นใจและเกิดความภาคภูมิใจอีกด้วย

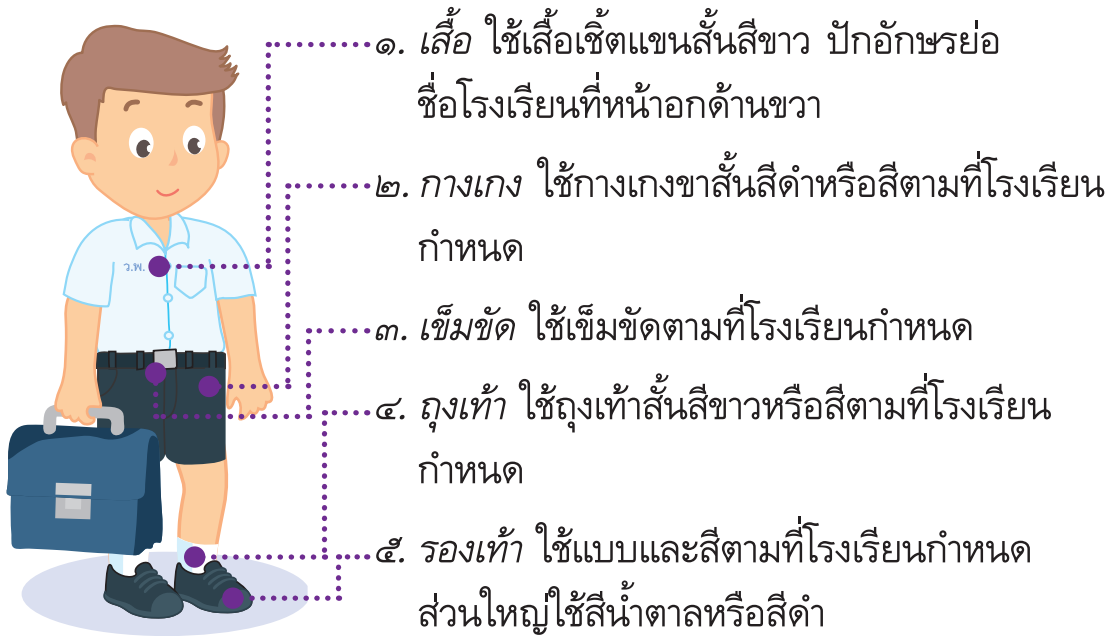
สาระน่ารู้

เครื่องแบบ หมายถึง เครื่องแต่งกายที่กำหนดให้แต่งเหมือนกัน กันเฉพาะกลุ่ม

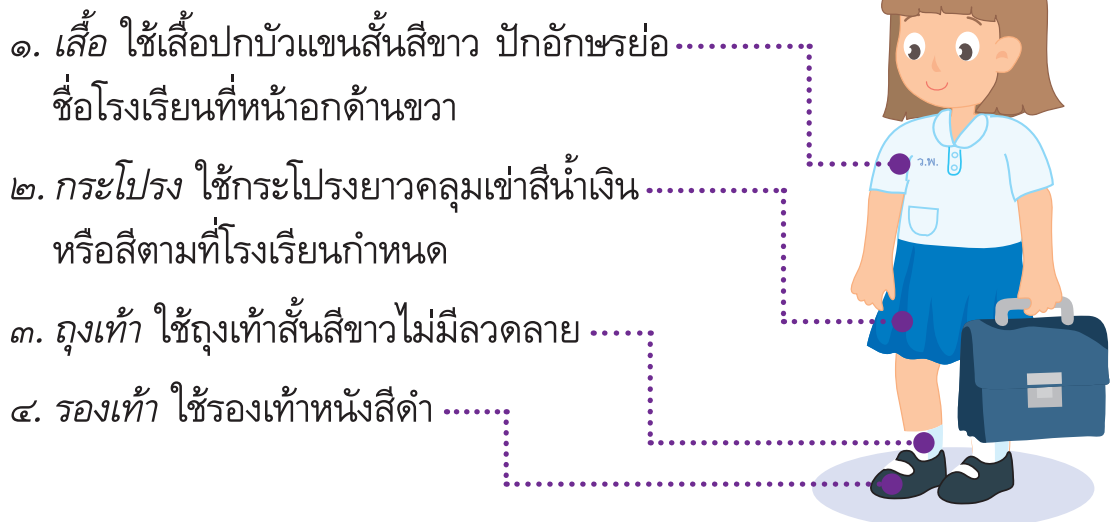
๑. ชุดนักเรียน

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ประกอบกันเป็นเครื่องแบบนักเรียน หรือชุดนักเรียนมีดังนี้

ชุดนักเรียนชาย ประกอบด้วย

ชุดนักเรียนหญิง ประกอบด้วย

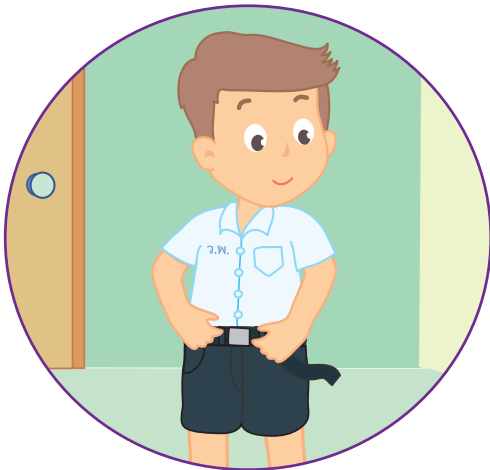

๒. วิธีการแต่งกายไปโรงเรียน

การแต่งกายชุดนักเรียนชาย มีวิธีการดังนี้

๑. สวมชุดชั้นใน เลื่อนนักเรียน และ
ติดกระดุมให้เรียบร้อย

๒. นุ่งกางเกงสวมทับชายเสื้อ ดึง
ชายเสื้อให้ตึง ติดตะขอ และ
รูดซิปกางเกง แล้วคาดเข็มขัด

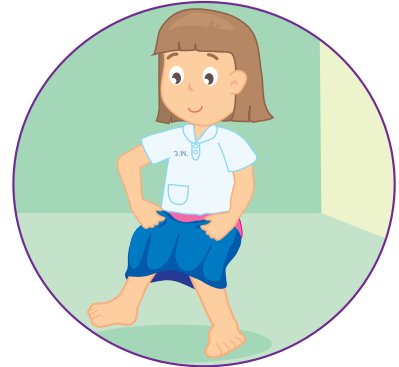
๓. สวมถุงเท้า ดึงให้ตึง พับชายลงมา
ให้เท่ากันทั้งสองข้าง สวมรองเท้า
แล้วผูกเชือกกรองเท้าให้เรียบร้อย

การแต่งกายชุดนักเรียนหญิง มีวิธีการดังนี้

๑. สวมชุดชั้นใน เสื้อนักเรียน และ
ติดกระดุมให้เรียบร้อย

๒. นุ่งกระโปรง โดยเลื่อนขอบกระโปรง
ให้พอดีเอว ติดตะขอ และรูดซิป
กระโปรง

๓. สวมถุงเท้า ดึงให้ตึง พับชายลงมา
ให้เท่ากันทั้งสองข้าง และสวมรองเท้า
ให้เรียบร้อย

เมื่อแต่งกายเสร็จแล้ว ควรสำรวจดูความเรียบร้อยของเสื้อผ้า
และเครื่องแต่งกายอีกครั้งก่อนไปโรงเรียน

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

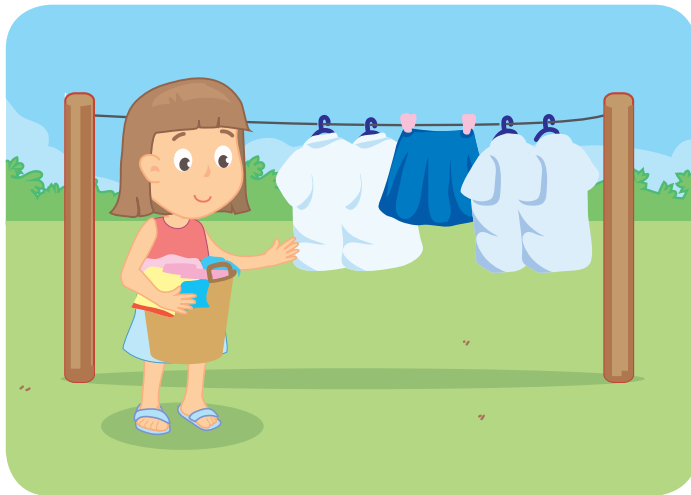
นักเรียนจับคู่กับเพื่อนพลัดกันสำรวจชุดนักเรียนที่สวมใส่อยู่ว่าถูกต้องระเบียบ
ของโรงเรียนหรือไม่ ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

การจัดเก็บเสื้อผ้า

เสื้อผ้าเป็นสิ่งที่เราต้องใช้อยู่เป็นประจำ หลังจากซักทำความสะอาดแล้วควรจัดเก็บให้เรียบร้อยเพื่อให้หยิบใช้ได้สะดวก ไม่ต้องเสียเวลาค้นหา และช่วยป้องกันมด หนู แมลงสาบเข้ามาอาศัยหรือทำลายเสื้อผ้า ซึ่งจะทำให้เสื้อผ้าเก็บไว้ใช้ได้นาน และบ้านเป็นระเบียบเรียบร้อย

๑. การเก็บเสื้อผ้า

เสื้อผ้าที่ซักและตากไว้ เมื่อแห้งแล้วควรจัดเก็บใส่ตะกร้า แล้วเก็บเข้าบ้าน ไม่ควรตากเสื้อผ้าทิ้งไว้นอกบ้านในเวลากลางคืน เพราะเสื้อผ้าจะถูกน้ำค้างอาจทำให้เสื้อผ้าชื้นและขึ้นราได้

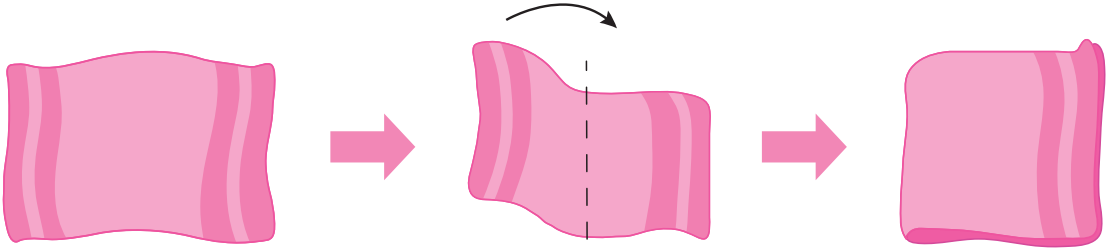
การเก็บเสื้อผ้าที่แห้งแล้ว

เสื้อผ้าที่ทำความสะอาดและตากแล้วมีวิธีการจัดเก็บดังนี้

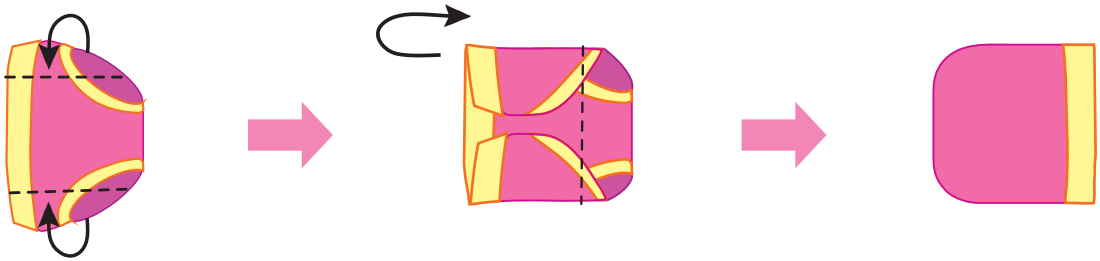
๑. แยกเสื้อผ้าออกเป็นประเภท ได้แก่ เสื้อผ้าที่ต้องรีด เช่น ชุดนักเรียน ชุดไปเที่ยว และเสื้อผ้าที่ไม่ต้องรีด เช่น เสื้อยืด
๒. เสื้อผ้าที่ไม่ต้องรีดควรพับให้เรียบร้อย แล้วจัดเก็บแยกเป็นพวกเรียงซ้อนกัน เช่น ผ้าเช็ดตัว เสื้อยืด ชุดชั้นใน

๒. การพับผ้า มีวิธีการพับดังนี้

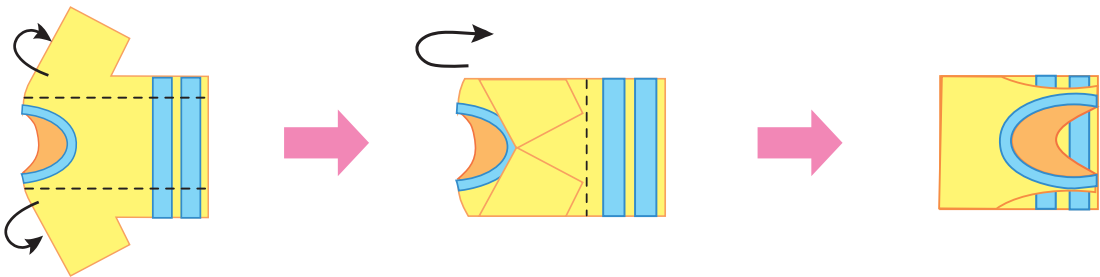
๑. การพับผ้าเช็ดตัว ให้พับทบครึ่งตามรอยประไปเรื่อย ๆ จนมีขนาดตามต้องการ

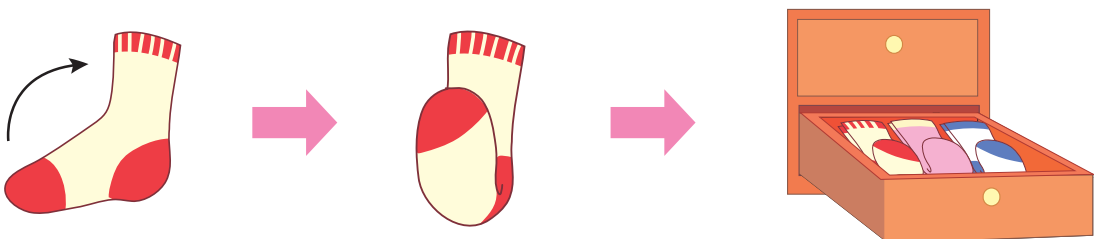
๒. การพับชุดชั้นใน ให้พับตามรอยประ

๓. การพับเสื้อยืด ให้พับตามรอยประ

๔. การพับถุงเท้า พับครึ่ง นำมาซ้อนกันเป็นคู่ ๆ แล้วเก็บใส่ลิ้นชักในตู้เสื้อผ้า

๓. การจัดเก็บเสื้อผ้าเข้าตู้เสื้อผ้า

๑. เสื้อผ้าที่ต้องรีด เช่น เสื้อนักเรียน กระโปรงหรือกางเกงนักเรียน เมื่อรีดเสร็จแล้วควรใส่ไม้แขวนเสื้อแขวนไว้เป็นพวก ๆ บนราวในตู้เสื้อผ้าให้เป็นระเบียบ

๒. เสื้อผ้าที่พับเรียบร้อยแล้ว ควรแยกวางเป็นชั้น ๆ โดยวางเสื้อไว้ชั้นบนสุด กางเกงหรือกระโปรงวางชั้นถัดมา ส่วนชุดชั้นในและถุงเท้าควรเก็บไว้ในลิ้นชัก แล้วปิดตู้เสื้อผ้าให้มิดชิด

การจัดเก็บเสื้อผ้าเข้าตู้เสื้อผ้า

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

๑. นักเรียนร่วมกันบอกประเภทของเสื้อผ้าที่ควรนำมารีด
๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ส่งตัวแทนกลุ่มออกไปแข่งขันพับผ้า (ครูเตรียมเสื้อหรือผ้าเช็ดตัวไว้เท่ากับจำนวนกลุ่ม) แล้วร่วมกันสรุปวิธีการพับผ้า

การจัดเก็บรองเท้า

รองเท้าเป็นเครื่องแต่งกายที่ช่วยป้องกันอันตรายให้แก่เท้า เช่น ป้องกันการถูกเศษแก้วบาด ป้องกันไม่ให้เชื้อโรคที่อยู่ตามพื้นดินเข้าสู่ร่างกาย และช่วยเสริม**บุคลิกภาพ**ให้แก่ผู้สวมใส่ด้วย รองเท้าที่เราสวมใส่ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ รองเท้าหนัง รองเท้าผ้าใบ และรองเท้าแตะหรือรองเท้าฟองน้ำ

วิธีการจัดเก็บรองเท้า ควรปฏิบัติดังนี้

๑. ทำความสะอาดรองเท้าหนังโดยการขัดถูหรือขัดให้ขึ้นเงา หากเป็นรองเท้าผ้าใบควรนำไปซักในน้ำผสมผงซักฟอก ล้างด้วยน้ำสะอาด แล้วนำไปผึ่งให้แห้ง

๒. ถ้าวางรองเท้าคูใดมีเชือกผูกรองเท้าควรร้อยเชือกผูกไว้ให้เรียบร้อย

๓. แยกประเภทรองเท้า เช่น รองเท้าหนัง รองเท้าผ้าใบ รองเท้าแตะหรือรองเท้าฟองน้ำ โดยจัดเรียงเป็นคู่ ๆ แล้ววางบนชั้นวางรองเท้าให้เป็นระเบียบ

แหล่งสืบค้นข้อมูล

๑. พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู พนักงานร้านจำหน่ายรองเท้า
๒. ร้านจำหน่ายรองเท้า
๓. เว็บไซต์เกี่ยวกับการจัดเก็บรองเท้า เช่น มุลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม <https://dltv.ac.th>

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

๑. นักเรียนสังเกตการจัดเก็บรองเท้าที่บ้านของตนเองว่าเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร
๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ร่วมกันปฏิบัติการจัดเก็บรองเท้า

ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง

บทบาทและหน้าที่ ของสมาชิกในบ้าน

การอยู่ร่วมกันในบ้านสมาชิกทุกคนจะต้องทำตามบทบาท และหน้าที่ของตนเอง ได้แก่

- พ่อแม่มีหน้าที่อบรมสั่งสอนลูก ให้ความรัก ความอบอุ่น และทำงานหาเงินมาเลี้ยงสมาชิกในบ้าน
- ลูกมีหน้าที่เป็นเด็กดี เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ไปโรงเรียน ตั้งใจเรียนหนังสือ ทำการบ้าน และช่วยเหลืองานบ้าน เล็ก ๆ น้อย ๆ

การทำงาน ด้วยตนเอง

การทำงานด้วยตนเองเป็นการทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง และแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ ได้แก่

- การแต่งกายไปโรงเรียน เริ่มจากสวมชุดชั้นใน สวมเสื้อ สวมกระโปรง/กางเกง (คาดเข็มขัดสำหรับนักเรียนชาย) สวมถุงเท้า และรองเท้า
- การจัดเก็บเสื้อผ้าที่ใส่แล้ว โดยใส่ในตะกร้าเพื่อซัก
- การจัดเก็บเสื้อผ้าโดยแยกเสื้อผ้าที่ไม่ต้องรีดมาพับ และจัดเก็บ ส่วนเสื้อผ้าที่รีดแล้วใส่ไม้แขวนเสื้อแขวนไว้ในตู้เสื้อผ้า
- การจัดเก็บรองเท้าโดยทำความสะอาด แล้ววางเรียงเป็นคู่ไว้บนชั้นวางรองเท้า

กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

นักเรียนแบ่งกลุ่ม ปฏิบัติการจัดเก็บเสื้อผ้าและรองเท้า (ครูเตรียมเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และรองเท้าไว้ให้) เสร็จแล้วนำเสนอผลงาน นักเรียนและเพื่อนในห้องร่วมกันแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากนั้นร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ โดยครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม

กิจกรรมเสนอแนะ

๑. นักเรียนไปสัมภาษณ์เพื่อน ๆ ในโรงเรียนเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ในบ้าน แล้วนำผลมาสรุปร่วมกัน
๒. นักเรียนสังเกตการจัดเก็บเสื้อผ้าและรองเท้าของตนเองที่บ้านว่าเหมาะสมหรือไม่ พร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ
๓. นักเรียนสอบถามคุณพ่อคุณแม่ว่ามีงานอะไรบ้างที่นักเรียนสามารถช่วยเหลือได้ และนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง

โครงงาน

นักเรียนเลือกทำโครงงานจากหัวข้อที่กำหนดให้ ๑ เรื่อง หรืออาจทำโครงงานอื่นตามความสนใจ โดยเลือกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน แล้วเขียนโครงงานตามรูปแบบที่ครูกำหนด

หัวข้อโครงงาน

๑. การสำรวจงานที่นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเอง
๒. การจัดเก็บเสื้อผ้าของครอบครัว

การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

นักเรียนเขียนบันทึกรายการงานที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง พร้อมอธิบายวิธีการทำงานนั้น ๆ

คำถามทบทวน

๑. ครอบครัวของนักเรียนประกอบด้วยใครบ้าง
๒. พ่อและแม่มีหน้าที่อะไรบ้าง
๓. บทบาทและหน้าที่ของนักเรียนมีอะไรบ้าง
๔. ยกตัวอย่างงานบ้านที่นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเอง
๕. การแต่งกายจะต้องจัดเตรียมสิ่งใดบ้าง
๖. ชุดนักเรียนประกอบด้วยอะไรบ้าง
๗. นักเรียนมีวิธีการแต่งกายไปโรงเรียนอย่างไร
๘. นักเรียนมีวิธีการจัดเก็บเสื้อผ้าของตนเองอย่างไร
๙. รองเท้าหนังควรทำความสะอาดอย่างไร
๑๐. รองเท้าที่ใส่แล้วควรจัดเก็บอย่างไร